

[Tørnæs]

punkt valgte at disponere disse midler anderledes, men jeg har også forstået, at man i det radikale venstre er opmærksom på den ændring, som er sket af samfundsforholdene.

Det andet, som er blevet kritiseret eller bemærket, er, at vi siger, at specielt for de mindre selvstændige vil der her være tale om en udligning, hvorved man giver dem en bedre social status. Jeg tror, at der i vide kredse er forståelse for, at mange af de mindre selvstændige erhvervsdrivende i virkeligheden ud fra mange betragtninger er den samfundsgruppe, der i dag er socialt dårligst stillet. Det er derfor, vi føler, at der er om muligt endnu større behov for at komme denne gruppe til hjælp eller undsætning. Over for dem, det så ligger meget på sinde, hvad gennemførelsen af et lovforslag som dette vil koste, kan man vel henvise til, at dette i hvert fald er så langt den mindste del af det.

Jeg vil derfor på forslagsstillernes vegne takke for, at der i det mindste for den del af forslaget synes at tegne sig et flertal.

(Kort bemærkning).

Tove Niemann (FP):

Jeg har desværre heller ikke haft lejlighed til at læse den nævnte rapport, men da jeg har et godt personligt kendskab til mindre virksomheder, ved jeg, at en gennemførelse af dette forslag eller dele af det vil give flere arbejdspladser. Hvis bare der kunne skaffes en 4.000-5.000 flere arbejdspladser, ville udgiften være sparet i arbejdsløshedsunderstøttelse.

Socialministeren (Rold Andersen):

Jeg skal ikke komme med mange bemærkninger. Jeg har fornemmelsen af uden at have overværet de tidligere debatter om tilsvarende forslag, at argumenterne i store træk er en gentagelse af dem, man har mødt tidligere. På den baggrund føler jeg ikke særlig trang til at fortsætte med at gentage, hvad socialministre tidligere måtte have sagt om dette spørgsmål.

Hr. Tørnæs nævnte, at en henvisning til, hvad en tidligere minister har sagt om forslaget, var hovedindholdet i mit bidrag til debatten, og jeg vil gerne sige, at det er naturligvis, fordi jeg i det hele finder, at der ikke er kommet nye argumenter frem.

Der blev også spurgt direkte, om den større arbejdsløshed eventuelt kunne motivere til, at man ændrede sin holdning til dette spørgsmål. Til det vil jeg gerne sige, at stigende arbejdsløshed altid vil motivere til, at man overvejer. Her er der altså tale om et forslag, som, hvis man skal se det ud fra den arbejdsløshedsbekæmpende synsvinkel, går ud på, at man skal bruge 400 mill. kr. til at støtte erhvervslivet på denne specielle måde ved at nedsætte arbejdsgiverperioden fra 5 til 3 uger.

Jeg vil ikke afvise, at man kunne overveje noget sådant, men skulle det ske, måtte det være, fordi der var ført blot det mindste sandsynlighedsbevis for, at det var på den måde, man kunne opnå den største beskæftigelseseffekt af de 400 mill. kr., som vi taler om her, og et sådant sandsynlighedsbevis er ikke på nogen måde ført.

Med hensyn til rapporten fra socialforskningsinstituttet, som jo er det eneste nye, vi har til belysning af dette spørgsmål vil jeg gerne sige, at den er lige så ny for mig, som den er for medlemmerne. Jeg har også først fået den i går og har med det samme sørget for at få den bragt videre til ordførerne og til socialudvalgets medlemmer.

Den konklusion, som jeg citerede fra rapporten, er rapportens egen konklusion. Det var en direkte, ordret gengivelse af rapportens side 5, andet afsnit, og derfor mener jeg også, at det er, hvad man kan få ud af rapporten, men såfremt udvalget under arbejdet med rapporten skulle kunne finde andre væsentlige sider at trække frem, vil det naturligvis være værdifuldt for den videre behandling. Men foreløbig må jeg sige, at der ikke er kommet noget frem i debatten her, som sandsynliggør nogen væsentlig beskæftigelseseffekt af et sådant hvervstilsbud, og derfor må jeg på regeringens vegne fortsat afvise forslaget.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg er enig med socialministeren for så vidt angår spørgsmålet om beskæftigelse. Jeg mener, det er vigtigt, at man kan dokumentere, at der er en beskæftigelseseffekt i forslaget. Men jeg synes selvfølgelig også, man godt kan overveje nogle sociale merudgifter, og sådan betragter jeg nærmest forslagets anden del, spørgsmålet om de selvstændige.